

15.7.2008

Mariánskolázeňští studenti podesáté na návštěvě v partnerském městě Bad Homburgu

Tradice... Toto slovo už lze směle použít ve spojení se zájezdy studentů Gymnázia a obchodní akademie Mariánské Lázně do krásného města Bad Homburgu ležícího jen pár kilometrů od „skrytého hlavního města Německa“ Frankfurtu nad Mohanem. Bad Homburg, jedno z nejbohatších měst v SRN, přivítal doslova s otevřenou náručí již podesáté ve dnech od 16. do 19.6. pětačtyřicet studentů doprovázených třemi pedagogy a zpřijemnil jim konec náročného školního roku.

Jako pokaždé německou stranou (jmenovitě naším průvodcem panem Güntherem Stillerm, neuvěřitelně vitálním sedmdesátníkem) perfektně připravený bohatý program začal prohlídkou lázeňské čtvrti a centra města. Odpoledne jsme přijali s povděkem možnost koupání ve skvělém místním bazénu a osvěžili se tak před slavnostní večeří se zastupiteli Bad Homburgu. V lesní restauraci Hirschgarten se podával chřestový krém, klobása z divočáka a na závěr netradiční dezert. Z úst pana Franze-Josefa Amenta, předsedy městského parlamentu, a pana Horsta Freunda, vedoucího městského odboru pro zahraniční spolupráci, jsme vyslechli milá slova na uvítanou. Jako památku na setkání si každý z nás odnášel tričko s koláží Bad Homburgu. Hostitelé pak na oplátku od nás dostali obligátní oplátky, výpravné publikace vydané u příležitosti 200 let Mariánských Lázní a byl jim též předán děkovný dopis od starosty pana Zdeňka Krále.

Náročný program dalších tří dnů raději jen ve zkratce, i když psát by bylo o čem, jak jistě rádi potvrdí všichni účastníci exkurze. Návštěva nedaleké zrekonstruované římské pevnosti staré bezmála 2000 let, prohlídka místního zámku, přijetí panem ředitelem v partnerské škole Humboldt-Gymnasium, přednáška v centrální spořitelně Taunus Sparkasse, opět bazén, sběr jahod do úst i do košíku na jahodovém poli a pak zasloužený odpočinek v ubytovně Donnerskopf, to vše v úterý. Ve středu prohlídka historického centra Frankfurtu a císařského sálu (považte – v českém jazyce), luxusní oběd v centrále Commerzbank, jízda podél Rýna do Mohuče, dóm, Gutenbergovo muzeum a poté jako již tradičně přijetí panem G. G. Huffem, jedním z nejlepších vinařů v Porýní. Pan Huff junior s námi následně prošel vinici, vyslechli jsme jeho zasvěcený výklad a ochutnali výtečný ryzlink. Na zpáteční cestě pak několik otužilců ještě jako každoročně využilo možnosti svlažit tělo v rýnské vodě. Den jsme zakončili grilováním, fotbalem, kulečnickem a dalšími radovánkami. Ve čtvrtek se sice většině z nás domů ještě nechtělo, ale nebylo zbylí. Útěchou nám do jisté míry byla návštěva památky UNESCO – rezidence ve Würzburgu - a prohlídka tohoto mimořádně zajímavého historického města. Poznámka na okraj: Studenti si mohli zvolit mezi „českou“ a „německou“ průvodkyní, o výklad té druhé bohužel jeví menší zájem. Snad je tyto dny inspirovaly k větší chuti učit se německy, v tomto ohledu až na drobné výjimky zrovna nezářili. Na druhou stranu byla našimi německými hostiteli mimořádně vyzdvížena ukázněnost našich studentů; přinejmenším v tomto směru

velmi dobře – ostatně jako vždy v uplynulých letech – reprezentovali naši školu a naše město.

Závěrem nezbývá než si přát, aby takovýto zájezd, jehož náklady kromě dopravy, pojištění a několika dalších drobností hradí partnerské město, bylo možno pořádat i v dalších letech. Radnice v Bad Homburgu je tomu nakloněna a o zintenzivnění partnerské spolupráce našich dvou měst má opravdový zájem. Tradice je nejen krásná věc, ale zároveň i zavazuje, a proto je na místě vyslovit přání, aby se podpora tohoto projektu ze strany našeho města nejen udržela, ale pokud možno i posílila.

PS: V minulém týdnu byl v našem městě na čtyřdenním „lázeňském pobytu“ v hotelu Monty i s manželkou pan Günther Stiller, náš obětavý badhomburský průvodce. Konečně se podařilo přesvědčit ho, aby přijal toto malé poděkování za naprosto nezištnou starost o studenty naší školy. Za těch deset let jich poznal téměř 500 a umožnil jim blíže se seznámit s Bad Homburgem a v roce 1998 se dokonce osobně setkat s tehdejším prezidentem SRN. Od nás je to, pane Stillere, jakési malé „Danke schön“.